

Evidenčna številka: VSL00040447

Datum odločbe: 26.11.2020

Senat, sodnik posameznik: Boštjan Kovič (preds.), Živa Bukovac (poroč.), Breda Andolšek

Področje: PREKRŠKOVNO PROCESNO PRAVO

Institut: predlog za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja - odložitev izvrševanja prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja - zmotna uporaba materialnega prava - odločanje o predlogu - osebnost storilca - predkaznovanost

Jedro

Nepravilen je zaključek sodišča prve stopnje, da storilcu ni mogoče zaupati, da ne bo ponovil prekrškov oziroma da rehabilitacijski program ne bi nanj dovolj pozitivno vplival, ki temelji le na dveh časovno zelo oddaljenih vožnjah pod vplivom alkohola in napačni oceni storilčeve osebnosti, pri čemer tudi ni bilo upoštevano, da storilec razen tega prekrška, ki je imel za posledico prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, ni storil nobenega drugega prekrška in tako ni bilo upoštevano obnašanje po storjenem prekršku.

Izrek

Pritožbi se ugodi, izpodbijani sklep se razveljavi in se zadeva vrne sodišču prve stopnje v nadaljnje odločanje.

Obrazložitev

- Okrajno sodišče v Kranju je z uvodoma navedenim sklepom zavrnilo storilčev predlog za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja in mu je naložilo plačilo sodne takse v znesku 30,00 EUR.
- Proti sklepu vloga pravočasno pritožbo storilec po zagovorniku in kot pritožbena razloga uveljavlja nepravilno ugotovitev dejanskega stanja in zmotno uporabo materialnega prava. Višjemu sodišču predlaga, da pritožbi ugodi in izpodbijani sklep spremeni tako, da predlogu ugodi oziroma, da sklep razveljavi in vrne v ponovno odločanje sodišču prve stopnje. Po vsebini navaja, da je sodišče pri odločanju o predlogu dalo preveliko težo okoliščini, da je pritožnik v preteklosti že opravil rehabilitacijski program, saj je bilo storilcu prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja izrečeno že v letu 2012, takrat je bil tudi opravljen rehabilitacijski program, medtem ko je storilec novo vozniško dovoljenje pridobil v letu 2015 in je torej 5 let vozil skladno s predpisi, zato je neutemeljen zaključek, da ta program pri pritožniku ni imel pozitivnega učinka. Poleg tega ni šlo za neko redno pijančevanje po službi, temveč za proslavljanje rojstva otroka pritožnikovega prijatelja ter tako sodišče ni pravilno ugotovilo dejansko stanje v tem smislu, da pritožniku ni mogoče zaupati, da ne bo ponovil prekrškov. Zmotno uporabo materialnega prava, to je sedmega odstavka 202.d člena Zakona o prekrških (ZP-1) pa uveljavlja z navedbo, da sodišče ni upoštevalo vseh zahtevanih okoliščin za presojo in tako ni upoštevalo okoliščin, v katerih je bil prekršek storjen (enkratni dogodek ob rojstvu otroka), prav tako ni upoštevalo osebnosti storilca (obžalovanje, starost, urejen življenjski slog – zaposlitev), temveč je dalo pretirano težo okoliščinam iz preteklosti, ki niso vplivale na sam prekršek.
- Pritožba je utemeljena.
- Ob preizkusu razlogov sklepa v povezavi z listinskimi dokazi v spisu višje sodišče pritrjuje pritožbenim navedbam, da je sodišče prve stopnje pri svojem odločanju zmotno ocenilo osebnost storilca in je dalo tudi preveliko težo njegovemu prejšnjemu življenju to je predkaznovanosti za prekršek vožnje pod vplivom alkohola 8 let nazaj ter dejstvu, da je bil storilec tudi s sodbo PR 99/2020 z dne 16. 3. 2020 spoznan za odgovornega za prekršek vožnje pod vplivom alkohola (0,84 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka), katerega teža pa se je odrazila že v dejstvu, da mu je bilo zaradi pravnomočno izrečenih 18 kazenskih točk posledično izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja s sklepom EPVD 140/2020. To pa pomeni, da je sodišče eno in isto vožnjo pod vplivom alkohola upoštevalo tako pri izdaji sodbe PR 99/2020, kot tudi pri izdaji sklepa o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja EPVD 140/2020 z dne 13. 5. 2020 in še ob odločanju o predlogu storilca za odložitev izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja.
- Poleg tega sodišče v točki 6 razlogov sklepa navaja, da je skladno s sedmim odstavkom 202.d člena ZP-1 upoštevalo osebnost storilca, njegovo prejšnje življenje, njegovo obnašanje po storjenem prekršku, visoko stopnjo njegove odgovornosti za prekršek in okoliščine, v katerih je storil prekršek, kar pa v bistvu ne drži. Spisovni podatki namreč potrjujejo resničnost pritožbenih navedb, da storilec po letu 2012 (ko je vozil pod vplivom alkohola in mu je bilo posledično izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja) ni storil nobenega drugega prekrška vse do 21. 2. 2020, ko je vozil osebno vozilo skozi naselje ... ob prisotnosti 0,84 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka; saj iz izpisa iz evidence pravnomočnih sodb in iz evidence kazenskih točk izhaja, da storilec niti ob tej (kritični) vožnji ni storil še kakega drugega prekrška niti ni kasneje po obravnavanem prekršku z dne 21. 2. 2020 storil nobenega drugega prekrška. Tega segmenta, ki ga mora sodišče skladno s sedmim odstavkom 202.d člena ZP-1 tudi upoštevati kot „obnašanje po storjenem prekršku“, sodišče prve stopnje tako ni upoštevalo. Sodišče prve stopnje naj bi upoštevalo osebnost storilca, vendar iz točke 7 razlogov sklepa izhaja nerazumna ocena sodišča, da je storilec „povsem nekritično vozil osebni avtomobil pod močnim vplivom alkohola, ker ni mogel pojasniti, zakaj se je v nočnem času po uživanju alkohola peljal proti ...“, kar nima nobene povezave z osebnostjo storilca, temveč z močno vinjenostjo. Poleg tega pa iz zapisnika o zaslišanju na naroku 27. 8. 2020, (l.št. 52 in 53) izhaja, da storilec živi v urejeni družini (s partnerko in dvema otrokoma starima 21 in 15 let, ima v najemu garsonjero v večstanovanjski hiši in je redno zaposlen pri samostojnem podjetniku od 1. 9. 2018, prav tako je zaposlena partnerica), zaradi česar je pritrđiti pritožbenim navedbam, da je storilec osebnostno urejen in je bil (glede na preteklih 8 let) tudi ta prekršek le napaka v sicer urejenem življenju storilca. Na podlagi sodbe Okrajnega sodišča v Kranju PR 99/2020 z dne 16. 3. 2020 (l. št. 9) višje sodišče še ugotavlja, da je storilec takrat podpisal zapisnik o preizkusu alkoholiziranosti in kasneje sodbi (izdani le v skrajšanem postopku brez zaslišanja obdolženca) ni ugovarjal, kar pomeni, da je prekršek priznal in se z njim strinjal, kar prav tako kaže na njegovo osebnostno urejenost in ne na nekritičnost pri vožnji osebnega avtomobila, kar trdi sodišče v točki 7. razlogov sklepa. Nenazadnje višje sodišče ugotavlja še, da so ugotovitve sodišča prve stopnje o storilčevi ponovitveni nevarnosti, (ker je vozil pod vplivom alkohola v letu 2012 in v letu 2020) tudi v nasprotju z oceno za to strokovno usposobljene osebe (zdravnika specialista medicine dela, prometa in športa), ki je na kontrolnem zdravstvenem pregledu v zdravniškem spričevalu (l.št. 98) za storilca priporočil le udeležbo voznika v edukacijski delavnici. Utemeljeno pa je sodišče prve stopnje upoštevalo dejstvo, da je storilec vozil močno vinjen v okviru stopnje odgovornosti za prekršek in v okviru okoliščin, v katerih je storil prekršek.
- Višje sodišče se zato ne strinja z razlogi, ki jih je podalo sodišče prve stopnje v izpodbijanem sklepu in ocenjuje, da je nepravilen zaključek, da pritožniku ni mogoče zaupati, da ne bo ponovil prekrškov oziroma da rehabilitacijski program ne bi nanj dovolj pozitivno vplival, ki temelji le na dveh časovno zelo oddaljenih (8 let) vožnjah pod vplivom alkohola in napačni oceni storilčeve osebnosti, pri čemer tudi ni bilo upoštevano, da storilec razen tega prekrška, ki je imel za posledico prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, ni storil nobenega drugega prekrška in tako ni bilo upoštevano obnašanje po storjenem prekršku, zato je bilo zmotno ugotovljeno dejansko stanje in zmotno uporabljeno materialno pravo iz sedmega odstavka 202.d člena ZP-1.
- Tako je višje sodišče ugodilo pritožbi zagovornika ter je sklep sodišča prve stopnje razveljavilo na podlagi osmega odstavka 163. člena v zvezi s 168. členom ZP-1, ker je ugotovilo, da odločitev za zavrnitev predloga ni bila pravilna; pri čemer pa mora glede na prvi odstavek 202.d člena ZP-1 izdati sklep o odložitvi izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja, v katerem mora določiti preizkusno dobo in tudi obveznosti, ki jih mora storilec izpolniti, da se mu ne izvrši prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, sodišče prve stopnje. V sklepu bo tako sodišče prve stopnje lahko svojim ugotovitvam o teži prekrška in okoliščinah storitve prekrška prilagodilo trajanje preizkusne dobe, kot tudi obveznosti, ki jih bo moral storilec izpolniti.

Zveza:

RS - Ustava, Zakoni, Sporazumi, Pogodbe

Zakon o prekrških (2003) - ZP-1 - člen 202d, 202d/1, 202d/7